

Zimbabwe - land utan turister

- Snälla, snälla Miss, köp någonting av mig. Jag har inte fått något sålt på hela dagen, säger han och ser bedjande på mig.

Det är samma kille som håller i samma otroligt fula gröna elefant med bara en bete som jag talade med sex timmar tidigare när jag gick över bron som leder till de mytomspunna Viktoriafallen. Jag vet inte om han talar sanning, men elefanten är i alla fall den samma som när jag passerade på morgonen.

Fler och fler gör som jag när de besöker Viktoriafallen, väljer bort Zimbabwe för Zambia. Allt fler väljer precis som jag att bo och äta och därmed spendera huvuddelen av sina pengar i Zambia. De åker sedan över till Zimbabwe över dagen för att se fallen från en lite bättre vinkel och kanske även för att besöka den numera alltmer förfallna staden Victoria Falls. I äldre guideböcker beskrivs staden som ett sprudlande ställe, full av kitschiga souvenirer och turistfällor. Den stad jag möter i början av november är mer lik en spökstad. De flesta hus har tomma affärslokaler och överallt finns en känsla att platsen blivit övergiven. Nej, det är ingen Mayaruin, men ändå känns det tydligt att människor valt att lämna platsen för att den inte längre kan föda sina invånare. Ytterligare en desperat försäljare suger tag i mig på väg till min utflykt. Jag frågar honom om han vet varför turisterna väljer Zambia istället.

- De kommer inte hit längre på grund av Mugabe, svarar han utan att blinka, han håller på och ödelägga landet och ingen vill komma hit mer. Jag önskar jag kunde åka också. Jag drömmer om att kunna åka till Sydafrika, men det är svårt för zimbabwier. Kan inte du skaffa jobb till mig i Namibia?

- Snälla miss, jag kan göra vad som helst.

Mugabes katastrofala pengapolitik och inverkan på ekonomin visar sig också i alla försäljares mer eller mindre väl dolda avsky för den zimbabwiska dollarn. Bokstavligen ingen försäljare vill ha zimdollar. De vill hellre ha zambiska kwacha, namibiska dollar, euro, min klocka eller varför inte mina skor. Allt annat än zimdollar går bra att använda som betalning.

- Man vet inte vad den är värd imorgon, säger en försäljare och undrar om jag inte har en extra tröja eller t-shirt att lämna som betalning.

Lite senare samtalar jag med en guide om den nya NGO-lagen och berättar att min organisation tvingats att lämna Zimbabwe för att våra arbetstillstånd inte förnyas längre. Guiden rynkar pannan

- Det finns ingenting vi kan göra mer än hoppas att det blir bättre i framtiden. Det kan inte bli mycket sämre. Det värsta är att när alla ni utlänningar har lämnat oss och ingen kommer hit längre, är det ingen som vet hur illa vi har det. Då kan det bli ännu värre innan det blir bättre.

Cecilia Strand, Victoria Falls